

ikke er meget stiv i juridiske Sager, og jeg har derfor søgt Assistance hos Jurister i Folketinget, der ikke udelukkende tilhøre en enkelt Gruppe; med deres Hjælp er det, jeg er kommen til denne Affattelse af Lovforslaget, som jeg troede var i en saa overordentlig Overensstemmelse med Tanken i den gældende Sagtlov. Hvorfor Forslaget er fremkommet her, er navnlig, fordi den gældende Sagtlov kun refererer sig til privat Sagtterritorium, hvorimod her er Tale om offentligt Territorium. Jeg troede at hvile i Abrahams Stjød, naar jeg var fremkommen med dette Lovforslag, efter at have raadført mig med Jurister fra forskellige Sider. Hvad Sprogformen angaar, da har jeg selv maaske haft for megen Indstyldelse derpaa, men hvis Forslaget er uheldigt affattet, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at jeg har haft det Held eller Uheld at sidde i 5—6 forskellige Udvalg i Mar, i hvilke der er foretaget mange redaktionelle Ændringer i Sproget, gennemsnitligt kan man sige i hvert Lovforslag en 30—40 Rettelser, hvis derfor en uheldig Skrivemaade skulde have hængt ved fra disse Udvalg, tror jeg, at jeg maa være undstyldt. Jeg skal for øvrigt gøre den ærede Minister opmærksom paa, at jeg ikke er aldeles overbevist om, at Formen for dette Ændringsforslag er saa forkastelig, jeg tror egenlig ikke, den kan misforstaaes. Der staar: „Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 5 til 25 Kr. „Komma“ og behandles som offentlige Politisager“ (Modsigelse). Jo, der er blot indskudt et Komma, som siger, at disse Bøder skulde tilfalde Kommunerne. Jeg ved ikke, om det er saa galt, men det er ved juridisk Hjælp, at jeg er kommen dertil, men jeg skal gerne se at faa det rettet til tredje Behandling. Jeg forstod ikke ganske, om den ærede Minister mente, at Indholdet af det andet Ændringsforslag er fejlagtigt, eller om han mente, at vi burde holde os til den bestaaende Lov saaledes, at det kunde gaa helt ud. Det var, som den ærede Minister vil vide, den Tanke, Lovforslaget først var affattet efter, men netop fordi man mente, der var Forskel mellem offentlig og privat Sagtterritorium, er der nu kommen saadan Bestemmelse frem.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Jeg skal bemærke, at der maa sættes en Bestemmelse derom ind i Lovforslaget. Jeg gjorde opmærksom paa, at det ærede Medlem havde fraveget Bestemmelserne i Sagtloven af 1871, for saa vidt denne Lov tillægger de fattiges Kasse Bøderne i det Sogn, hvor Forseelserne ere begaaede. Jeg indrømmede allerede første Gang, jeg havde Ordet, at

netop fordi det var Soterritorium, altsaa Sagt paa offentligt Sted, kunde der ikke være noget i Vejen for at vedtage en saadan Regel som den foreslaede, og særlig, da der kun er to Kommuner paa Fand, har jeg i Realiteten ikke noget derimod. Hvad Redaktionen angaar, saa indrømmer jeg, at hvis Lovforslaget bliver vedtaget, som det ærede Medlem har foreslaaet Ændringen, saa vil det ikke blive misforstaaet, hvad Meningen er, men derfor kan Meningen godt være mindre heldigt udtrykt, og det fastholder jeg, at den er. Der vil ikke kunne tages fejl af, hvad der menes med offentlige Politisager, nemlig at det er Overtrædelserne, der skulde behandles saaledes, men det ærede Medlems Dplæsning var ikke overbevisende. Naar man udelader den relative Mellemstilling, er der god Mening i at sige, at Overtrædelser straffes og behandles osv., men naar man indstyder der imellem: „der tilfalde Sønderho og Nordby Kommuner“, saa vil det ganske vist ikke, det indrømmer jeg, blive misforstaaet af nogen Domstol, men jeg tror alligevel, at det var rigtigere, selv om det ærede Medlem har haft kyndige Medhjælpere, at komme til en lidt anden Affattelse. Man har jo meget ofte Eksempler paa, at man ved tredje Behandling er gaet til en saadan Sprogrettelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag Nr. 1—3 af Blume:

1) I 1ste Linie rettes „Baad“ til: „Fartøj“.

2) Der indsættes et nyt Stykke, saalydende:

„Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 5—25 Kroner, der tilfalde Sønderho og Nordby Kommuner til lige Deling, og behandles som offentlige Politisager.“

3) Derefter indsættes endvidere et nyt Stykke, saalydende:

„Denne Lov gælder indtil 1ste April 1894.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets eneste Paragraf i den saaledes ændrede Stikelse, saalydende:

Det skal fremtidig være forbudt at drive Sagt, fra Stranden eller i Fartøj, paa Soterritoriet ud for Fand i en Afstand indtil 1/2 Mil fra de paa Den værende eller kommende Fuglesøjer.